

NÉMETH MIKLÓS

„A Vulkan festője”. Budapest 1934 – 2012

Az 1934-ben Budapesten született, Németh Miklós, Magyarország egyik leghíresebb festője. A legismertebb festők körében, Németh már korán kialakította a saját stílusát, színei és festményeinek felülete kezelését.

A szubjektív, heves színválasztás, valamint az impulzív munkamódszere, fejlesztés alatt álló képek sorozata, a tanulmányok, skiccek és későbbi korrekciók helyett. Jellemezi az ecset szenvedélyes és dinamikus használata.

Elutasítva a szocialista realizmus, Németh a nyugati stílusokhoz orientálta magát. A munkájához félreértelmezhetetlen ábrázolásokat az általa preferált témákban választott, mint például a természet, (városi) tájak, melyekben szinte mindig embereket lehet látni, a dolgozó ember, a női test, valamint a portrék.

Motívumait a Budai villájának a kertjében találta virágokkal, gyümölcsfákkal és a hegyekre néző kilátással. Különösen szeretett a festőállványával a természetben lenni, hidakat, hegyeket és a Dunát festeni.

Művészi pályafutásának kezdetétől belső képek alapján vezetett és a lehűlő láva színei által megihletett művész, Németh Miklós magát tartja „A Vulkan festője”-nek.

Egyéni kiállítások:

1971 Moszkva

1973 Drezda

1975 Brno

1981 Art Gallery Budapest

1981 Kisduna Gallery Budapest

1985 Fészek Club, Budapest

1991 Tokyo

1995 Csepel Gallery, Budapest

1996 Gallery 22, Budapest

1996 SunTV Gallery, Budapest

1996 Kunhegyes Cultural House

1997 Horváth & Lukács Gallery, Nagycenk
2000 Ernst Museum, Budapest
2001 Ferenc Gallery, Budapest
2007 Arten Gallery, Budapest
2008 – 2009 Sankt Pölten, Austria
2009 Velden Österreich - East European Congress
2011 Kielce – Polen , Winda Gallery
2011 Bécs, Gallery Imhof
2012 St. Moritz (CH) Gallery Imhof-FineArts
2012 Peking, Imhof-FineArts
2013 Art Beijing Contemporary Art Fairi

Deim Pál barátja és művészi munkatársa (Kossuth-díjas magyar festőművész) írta róla:

A budapesti 63 éves festőművész számára ez a saját önálló kiállítása. Korábbi művei száma mintegy 10 000 darabot is meghaladhatja. A legtöbb mű padlásokon porosodnak, csupán néhány darab van állami vagy magán tulajdonban. A munkák mintegy 90% -a papírra vagy hullámpapírra készült. A képek megalkotásuk óta restaurálásra várnak.

A művész házas, 3 gyermeke és 6 unokája van. Felesége, aki festő szeretett volna lenni, megvakult, egyik gyermeke vakon született. Felesége gyermekeivel kettő kis szobában laknak, Németh egy irodában dolgozott. A festészetre esténként és vasárnapokon jutott idő.

Egyetemi végzettsége nincs, a festészetet egy szakkörben tanulta, ahol mesterei Márffy Ödön, Szalatnyai József, Ilosvai-Varga István voltak.

Ez az ő életrajza röviden, legfontosabbak úgyis a festő művei, de a művész belső világára is kíváncsiak az emberek. Tudni akarják, hogy hogyan néz ki a személy, milyen ember, hogyan fest, ki a példaképe, mik az ihletei, stb.

Néhány személyes tapasztalatom:

A teste Gauguinhoz hasonlít, lelke nagyon érzékeny, súlyos sorsa miatt sem tért ki a művészetéről, ő egy megszállott, vallott művész.

Németh Miklós számára a ragyogó vezetés Szalatnyai József művészi lelkesedése kiváló kezdet volt. Emlékszem, hogy soha nem lehetett rávenni, egy hosszú és unalmas tanulmány elvégzésére.

Mindig a papír teljes felszíne érdekelte, az alkotás varázsa, a ritmusok, a színek lenyűgözték. Az elképzeléseiben a műalkotások voltak a főszereplők. Ezt a munkamódot a mai napig megtartotta.

Németh Miklós tanulmányai hosszú ideig eltartottak a festményei során. Ezzel a módszerrel mindig nehézségek voltak és vannak, mivel nincs egyetemi végzettsége. 5 év helyett 15 évre volt szükség ahhoz, hogy uralkodni tudjon az emberi alak felett, úgy ahogy az alkotó temperamentumához, stílusához szükséges.

A tanulásból 10 000 kép eredményezett. Ez egy hatalmas harc volt. Az ezernyi gyenge képből pár száz kiváló művet összehozni csak azért lehetséges, mert a művész óriási önbizalommal rendelkezett. Nem véletlen, hogy önmagát a magyar Van Gogh-nak nevezni, ha van rá ideje és elegendő karton és szín is van - egy huzamban több képet is képes festeni és szünet nélkül dolgozik.

Az agya olyan gyors, mint egy számítógép, mert a kéz nem áll meg, a festő érzelmei egyszerűen felrobbannak. Ezért nem látni javításokat a képeken, mert amikor a belső töltés, a láz álma véget ér, a kéz nem követi már ugyanúgy a parancsokat. Ilyenkor csak egy új képhez lehet hozzákezdeni.

Ezért ilyen magas a hibaarány. Kárpótol minket a viszonylag kevés, furcsa, csak Németh Miklóstra jellegzetes művei egy látomás erejével, amelyek – és ez nem túlzás – a magyar művészet csúcscsára tartoznak. Németh Miklós talán Cézanne, Van Gogh és Csontváry utolsó maradványa, akik esőben, szélben, hidegben a művészi felszerelésükkel a hatukon olyan impulzusokat kerestek melyek felcsigázták idegeiket és kielégítette festői ingereiket

Két tulajdonságot emelnék ki: a panteista nézőpont és a z ő színes lényét. Mindkettő ritka a magyar művészetben: az elsőről Csontváry, Egry, Nagy István, Gruber Béla, a másodikról pedig Csontváry és Szinyei, Rippl-Rónay és Gruber Béla voltak híresek. Németh Miklós tehát ritka tulajdonságokkal rendelkezik.

Tehát akkor Németh M. művészete is naprakész? Igen, az. A művészet sokrétű manapság, csak úgy, mint a tudomány. Németh M. művészete is része annak, amelynek kezdeteit ma néhány külföldi művésznél látható. A művészetben nincsenek fontos és kevésbé fontos ágak, csak minőségi különbségek vannak, hiszen azt sem ismerjük, ami az emberi szervezet számára fontosabb: az agy, a szív, a máj vagy a vitaminok. Ha egyikük hiányzik, nincs élet, mindegyik az egésznek szolgál.

Így szolgálnak az emberiség művészet ezer arcai és mivel ez egy erős érzelmi megjelenés, az elmúlt évezredek művészi tapasztalatai ma is relevánsak, a barlang rajzoktól Mondrain-ig, valamint a több millió év tapasztalatai az emberi belső biológiai szervezetre.

Németh M. témái: tájak, szinte mindig emberekkel, a női test és portrék. Ugyanakkor festett egy több száz képből álló sorozatot is a mikrovilágról. A tájképeinek fontos alanyai a gyárak és a külvárosok. Az egyik kritikusa által a „Külváros költője” nevet kapta. Derkovits óta meg senki nem tudta ilyen költőien az életet egy külvárosban ábrázolni.

Miközben Derkovitsnál az emberek a képeken a személyes vonásaikat is mutatják, Némethnél csak egy összetevőnek számítanak, csak részecskék a nagy egész képnek. Mindennek ellenére vagy éppen emiatt érezhetjük az EGYSÉG fontosságát (ez az amiért képei megérdemelnek egy egyéni kiállítást).

Végül szeretném üdvözölni a Németh M.-t, az "egyet", aki egy meglepetés a magyar művészetben.

Mindannyian örüljünk a kiváló teljesítménynek!

Deim Pál festőművész